

искане за съдействие с цел да се проверят данните, предоставени от това данъчнозадължено лице при подаване на декларация за данък върху доходите, нито правото да участва във формулирането на искането до запитаната държава членка, нито правото да участва в организирани от последната разпити на свидетели.

2. Директива 77/799, изменена с Директива 2006/98, не урежда въпроса за това при какви условия данъчнозадълженото лице може да оспори правилността на предоставената от запитаната държава членка информация и не въвежда никакво особено изискване по отношение на съдържанието на предоставената информация.

(¹) ОВ С 273, 8.9.2012 г.

Решение на Съда (втори състав) от 24 октомври 2013 г. (преюдициално запитване от Augstākās tiesas Senāts — Латвия) — Vitālijs Drozdovs/AAS „Baltikums“

(Дело C-277/12) (¹)

(Задължителна застраховка „Гражданска отговорност“ при използването на моторни превозни средства — Директива 72/166/ЕИО — Член 3, параграф 1 — Директива 90/232/ЕИО — Член 1 — Пътнотранспортно произшествие — Смърт на родителите на ненавършилия пълнолетие ищец — Право на обезщетение на детето — Неимууществени вреди — Обезщетение — Покриване от задължителната застраховка)

(2013/С 367/28)

Език на производството: латвийски

Запитваща юрисдикция

Augstākās tiesas Senāts

Страни в главното производство

Жалбоподател: Vitālijs Drozdovs

Ответник: AAS „Baltikums“

Предмет

Преюдициално запитване — Augstākās tiesas Senāts — Тълкуване на член 3 от Директива 72/166/ЕИО на Съвета от 24 април 1972 година относно сближаване на законодателствата на държавите членки относно застраховката „Гражданска отговорност“ при използването на моторни превозни средства и за прилагане на задължението за сключване на такава застраховка (ОВ L 103, стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 6, том 1, стр. 10) и на член 1, параграф 2 от Втора директива 84/5/ЕИО на Съвета от 30 декември 1983 година относно сближаването на законодателствата на държавите членки, свързани със застраховките гражданска отговорност при използването на моторни превозни средства (МПС) (ОВ L 8, стр. 17; Специално издание на български език, 2007 г., глава 6, том 1, стр. 104) — Застраховка „Гражданска отговорност“ при използването на моторни превозни средства — Определяне на вредите, които задължително се покриват от застраховката „Гражданска отговорност“ при използването на моторни превозни средства — Възможност за включване на

неимууществените вреди в задължителното обезщетение за телесни повреди — Национална правна уредба, предвиждаща размер на обезщетението за болки и душевни страдания, който е значително по-нисък от определения в директивите размер на обезщетението за телесни повреди.

Диспозитив

1. Член 3, параграф 1 от Директива 72/166/ЕИО на Съвета от 24 април 1972 година относно сближаване на законодателствата на държавите членки относно застраховката „Гражданска отговорност“ при използването на моторни превозни средства и за прилагане на задължението за сключване на такава застраховка и член 1, параграфи 1 и 2 от Втора директива 84/5/ЕИО на Съвета от 30 декември 1983 година за сближаване на законодателствата на държавите членки, свързани със застраховките „Гражданска отговорност“ при използването на моторни превозни средства (МПС), трябва да се тълкуват в смисъл, че задължителната застраховка „Гражданска отговорност“ при използването на моторни превозни средства трябва да покрива обезщетението за неимууществените вреди, претърпени от близките на лица, загинали при пътнотранспортно произшествие, доколкото обезщетението се дължи по силата на гражданската отговорност на застрахования съгласно приложимото към спора по главното производство национално право.
2. Член 3, параграф 1 от Директива 72/166 и член 1, параграфи 1 и 2 от Втора директива 84/5 трябва да се тълкуват в смисъл, че не допускат национална правна уредба, съгласно която задължителната застраховка „Гражданска отговорност“ при използването на моторни превозни средства покрива обезщетението за неимуществени вреди, дължило съгласно националната правна уредба на гражданската отговорност за смъртта на близки членове на семейството, настъпила при пътнотранспортно произшествие, само до определена максимална сума, която е по-малка от посочените в член 1, параграф 2 от Втора директива 84/5.

(¹) ОВ С 235, 4.8.2012 г.

Решение на Съда (четвърти състав) от 17 октомври 2013 г. (преюдициално запитване от Verwaltungsgericht Gelsenkirchen — Allemagne) — Michael Schwarz/Stadt Bochum

(Дело C-291/12) (¹)

(Преюдициално запитване — Пространство на свобода, сигурност и правосъдие — Биометричен паспорт — Пръстови отпечатащи — Регламент (ЕО) № 2252/2004 — Член 1, параграф 2 — Валидност — Правно основание — Процедура за приемане — Членове 7 и 8 от Хартата на основните права на Европейския съюз — Право на зачитане на личния живот — Право на защита на личните данни — Пропорционалност)

(2013/С 367/29)

Език на производството: немски

Запитваща юрисдикция

Verwaltungsgericht Gelsenkirchen

Страни в главното производство

Ищец: Michael Schwarz

Ответник: Stadt Bochum

Предмет

Преюдициално запитване — Verwaltungsgericht Gelsenkirchen — Валидност на член 1, параграф 2 от Регламент (ЕО) № 2252/2004 на Съвета от 13 декември 2004 година относно стандартите за отличителните знаци за сигурност и биометричните данни в паспортите и документите за пътуване, издавани от държавите членки (ОВ L 385, стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 1, том 5, стр. 155), изменен с Регламент (ЕО) № 444/2009 на Европейския парламент и на Съвета от 28 май 2009 година (ОВ L 142, стр. 1), изменен (ОВ L 188, 18.7.2009 г., стр. 127), по отношение на член 8 от Хартата на основните права, както и на член 8 от Конвенцията за защита на правата на човека и основните свободи — Право на дадено лице да му бъде издаден паспорт, без да бъдат снети пръстовите му отпечатащи

Диспозитив

При разглеждането на поставения въпрос не се установяват никакви обстоятелства, които могат да засегнат валидността на член 1, параграф 2 от Регламент (ЕО) № 2252/2004 на Съвета от 13 декември 2004 година относно стандартите за отличителните знаци за сигурност и биометричните данни в паспортите и документите за пътуване, издавани от държавите членки, изменен с Регламент (ЕО) № 444/2009 на Европейския парламент и на Съвета от 6 май 2009 година.

(¹) ОВ С 273, 08.09.2012 г.

Решение на Съда (осми състав) от 17 октомври 2013 г. — Европейска комисия/Италианска република(Дело С-344/12) (¹)

(Неизпълнение на задължения от държава членка — Държавни помощи — Помощ, предоставена от Италианската република в полза на Alcoa Trasformazioni — Решение 2010/460/ЕО на Комисията, с което се установява несъвместимостта на тази помощ и се разпорежда нейното възстановяване — Липса на изпълнение в предоставения срок)

(2013/С 367/30)

Език на производството: италиански

Страни

Ищец: Европейска комисия (представители: G. Conte и D. Grespan)

Ответник: Италианска република (представители: G. Palmieri, подпомаган от C. Gerardis, avvocato dello Stato)

Предмет

Неизпълнение на задължения от държава членка — Неприемане на необходимите мерки за съобразяване с членове 2, 3 и 4 от Решение С(2009) 8112 окончателен на Комисията от 19 ноември 2009 година относно държавна помощ С 38/А/2004 (ex NN 58/2004) и държавна помощ С 36/В/2006 (ex NN

38/2006), приведени в действие от Италианската република в полза на Alcoa Trasformazioni srl, както и нарушение на член 288 от ДФЕС

Диспозитив

1. Като не е предприела в предвидените срокове всички необходими мерки за възстановяване от получателя на държавната помощ, обявена за незаконна и несъвместима с общия пазар в член 1 от Решение 2010/460/ЕО на Комисията от 19 ноември 2009 г. относно държавна помощ С 38/А/04 (ex NN 58/04) и С 36/В/06 (ex NN 38/06), приведени в действие от Италия в полза на Alcoa Trasformazioni, Италианската република не е изпълнила задълженията си по членове 2 и 3 от това Решение.
2. Осъжда Италианската република да заплати съдебните разходи.

(¹) ОВ С 287, 22.9.2012 г.

Решение на Съда (трети състав) от 17 октомври 2013 г. (преюдициално запитване от Bundesgerichtshof — Германия) — RLvS Verlagsgesellschaft mbH/Stuttgarter Wochenblatt GmbH(Дело С-391/12) (¹)

(Директива 2005/29/ЕО — Нелоялни търговски практики — Персонален обхват — Въвеждащ в заблуждение пропуск в рекламни статии — Правна уредба на държава членка, която предвижда забрана за платени публикации, които не са обозначени като „рекламни статии“ („Anzeige“) — Пълна хармонизация — По-строги мерки — Свобода на печата)

(2013/С 367/31)

Език на производството: немски

Запитваща юрисдикция

Bundesgerichtshof

Страни в главното производство

Жалбоподател: RLvS Verlagsgesellschaft mbH

Ответник: Stuttgarter Wochenblatt GmbH

Предмет

Преюдициално запитване — Bundesgerichtshof — Тълкуване на Директива 2005/29/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 11 май 2005 година относно нелоялни търговски практики от страна на търговци към потребители на вътрешния пазар и за изменение на Директива 84/450/ЕИО на Съвета, Директиви 97/7/ЕО, 98/27/ЕО и 2002/65/ЕО на Европейския парламент и на Съвета и Регламент (ЕО) № 2006/2004 на Европейския парламент и на Съвета (ОВ L 149, стр. 22; Специално издание на български език, 2007 г., глава 15, том 14, стр. 260) и по-специално на член 3, параграф 5, член 4 и член 7, параграф 2, както и на точка 11 от приложение I към нея — Измамен пропуск в рекламни репортажи — Правна уредба на държава членка, която предвижда забрана за платените публикации, които не съдържат указанието „рекламно обявление“ („Anzeige“)